

10th world wide video festival

7 t/m 12 April 1992

catalogus

Theo Eshetu

Travelling light

Italië 1991 (56:57 min kleur & zw/w mono)

Camera: Robert Schaefer, Terry Flaxton, Emmanuele

Chiari **Licht:** Claude Naville, John Spradberry

Montage: Pierluigi Caso, Caterina Bonavita

Muziek: Joji Hirota **Mixage:** Euro Gennari

Interviewer: David Naughton **Technische**

coördinatie: Daniele Caracciolo **Maskers:** Moretti,

Jankowski **Productieleiding:** Massimo Rendo

Met: The Lindsay Kemp Company e.a. **Productie:**

Theo Eshetu/White Light, Eve Silvester

Adembenemend portret over de mime-speler Lindsay Kemp aan de hand van gesprekken met Kemp, zijn moeder en zijn naaste medewerkers en geïllustreerd met een grote verscheidenheid aan beeldmateriaal. De artistieke wortels van Kemp liggen in zijn jeugd. Hij werd geboren in 1938, twee jaar na de tragische dood van zijn zusje Norma, die op vijfjarige leeftijd door haar moeder als een wonderkind gezien werd. Lindsay vervangt zijn betreurde zuster, is een dochter voor zijn moeder en tevens de man in haar leven, want vader Kemp is zeeman. Eshetu analyseert de complexe persoonlijkheid van de jonge Lindsay. Deze laat zich beïnvloeden door pantomime, theater, ballet en film (Von Stroheim, 'The red shoes') en de documentaire stelt dat Kemp vooral zichzelf kan zijn door anderen na te doen. Het eerste deel eindigt met een schitterende scene waarin Kems tot volle bloei gekomen artistiekeit verbeeld wordt. Vervolgens komt Lindsay's werk in al zijn fascinerende facetten aan bod. Als mime-kunstenaar kent Lindsay Kemp zijn gelijke niet. Eshetu maakt dat met verschillende videoteknieken duidelijk. Soms twijfelend tussen afstand nemen van zijn onderwerp en volledig opgaan in de warme persoonlijkheid van Kemp, creëert Eshetu het juiste spanningsveld om deze productie te dragen. (EQ)

Breathtaking portrait of the mime artist Lindsay Kemp based on conversations with Kemp, his mother and his close associates and illustrated with a wide range of footage. Kemp's artistic roots lie in his youth. He was born in 1938, two years after the tragic death of his sister Norma who, at the age of five, was considered to be a genius by her mother. Lindsay replaces his mourned sister, is a daughter for his mother and, at the same time, the man in her life, because Kemp's father is a sailor. Eshetu analyses the complex personality of the young Lindsay. He is influenced by pantomime, theatre, ballet and film (Von Stroheim, 'The red shoes') and the documentary proposes that Kemp can best be himself by impersonating other people. The first part ends with a wonderful scene in which Kemp's fully blossomed artistry is presented. Lindsay's work in all its fascinating facets is then dealt with. Lindsay Kemp is unequalled as a mime artist. Eshetu clearly illustrates this with various video techniques. Vacillating sometimes between keeping his distance from his subject and being completely absorbed by Kemp's warm personality, Eshetu creates just the right amount of tension to carry this production.